ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลี่ยวของสเติร์นเบอร์ก เวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวศศิกานต์ วิบูลยศรินทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 ISBN 974-13-0833-7 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF USING STERNBERG'S TRIARCHIC TEACHING MODEL IN LIFE EXPERIENCES AREA ON CREATIVE PROBLEM SOLVING AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF PRATHOM SUKSA FIVE STUDENTS

Miss Sasikarn Wiboonyodsarin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education in Educational Psychology

Department of Foundations of Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0833-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลี่ยวของ
	สเติร์นเบอร์กในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีต่อ
	ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์
	ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดย	นางสาวศศิกานต์ วิบูลยศรินทร์
สาขาวิชา	จิตวิทยาการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร์ แสงสวัสดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา
	รุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสุ	หูตรปริญญามหาบัณฑิต
	คณบดีคณะครุศาสตร์
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพทูรย์ สินลารัตน์)
	•
คณะกรรมการสอบวิทย	านิพนธ์
	ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)
	, o 7160
	อาจารย์ที่ปรึกษา
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร์ แสงสวัสดิ์)
	<u> </u>
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา)
	รรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิไล แย้มงามเหลือ)
	ราการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มลิวัลย์ ลับไพรี)

- -

ศศิกานต์ วิบูลยศรินทร์ : ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลี่ยวของสเติร์นเบอร์ก ในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (EFFECTS OF USING STERNBERG'S TRIARCHIC TEACHING MODEL IN LIFE EXPERIENCES AREA ON CREATIVE PROBLEM SOLVING AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF PRATHOM SUKSA FIVE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา : ผศ.นิรันดร์ แสงสวัสดิ์, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา, 260 หน้า. ISBN 974-13-0833-7.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลียวของ ลเติร์นเบอร์กในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสามเสน จำนวน 86 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 43 คน กลุ่มควบคุม 43 คน ซึ่งคัดเลือก โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่เจาะจงอย่างง่าย ในระยะการทดลองกลุ่มทดลองได้รับการสอนตามรูปแบบ การสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลียวของสเติร์นเบอร์กจำนวน 10 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ จำนวน 10 ครั้ง โดยใช้เนื้อหาวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถ ในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และแบบประเมินผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และทำการประเมินผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และทำการประเมินผลผลิตของการเรียนในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จากนั้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1. คะแนนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในมิติของกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2. คะแนนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในมิติของกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3. คะแนนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในมิติของผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 4. คะแนนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในมิติของผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 5. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 6. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาควิชา สารัตถศึกษา สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2543 ลายมือชื่อนิสิต ศ์ศักานท์ วิบุลบุศรินุทร์ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา เกาะ ริ //ม้ -ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ##4283819727: MAJOR EDUCATIONAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: STERNBERG'S TRIARCHIC TEACHING MODEL / CREATIVE PROBLEM SOLVING /

ACADEMIC ACHIEVEMENT

SASIKARN WIBOONYODSARIN: EFFECTS OF USING STERNBERG'S TRIARCHIC TEACHING MODEL IN LIFE EXPERIENCES AREA ON CREATIVE PROBLEM SOLVING AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF PRATHOM SUKSA FIVE STUDENTS. THESIS ADVISOR: ASST.PROF. NIRAN SANGSAWAT, THESIS COADVISOR: ASSOC.PROF. PRASARN MALAKUL NA AYUDHAYA,Ph.D., 260 pp. ISBN 974-13-0833-7.

The purpose of this research was to study the effects of using Stemberg's Triarchic Teaching Model in life experiences area on creative problem solving and academic achievement of Prathom Suksa five students. The subjects were 86 Prathom Suksa five students from Samsen Kindergarten School. They were randomly assigned into experimental group and control group with 43 each. The experimental group was taught ten sessions using Stemberg's Triarchic Teaching Model while the control group was taught ten sessions by traditional teaching within the content of the life experiences area. All subjects were tested on creative problem solving by Creative Problem Solving Test and Creative Problem Solving Product Semantic Scale before and after treatment. And then, they were tested on academic achievement by Academic Achievement Test before and after treatment. The data were analyzed by t-test.

The results were as follows:

- 1. The students in the experimental group had higher scores on creative problem solving by Creative Problem Solving Test on the posttest than the students in the control group at the significant level of .01.
- 2. The students in the experimental group had higher scores on creative problem solving by Creative Problem Solving Test on the posttest than on the pretest at the significant level of .01.
- 3. The students in the experimental group had higher scores on creative problem solving by Creative Problem Solving Product Semantic Scale on the posttest than the students in the control group at the significant level of .01.
- 4. The students in the experimental group had higher scores on creative problem solving by Creative Problem Solving Product Semantic Scale on the posttest than on the pretest at the significant level of .01.
- 5. The students in the experimental group had higher scores on academic achievement by Academic Achievement Test on the posttest than the students in the control group at the significant level of .01.
- 6. The students in the experimental group had higher scores on academic achievement by Academic Achievement Test on the posttest than on the pretest at the significant level of .01.

Department Foundations of Education
Field of study Educational Psychology
Academic year 2000

Student's signature Sasikarn Wiboonundsarin

Advisor's signature Praram Halakul

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรันดร์
แสงสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ตร. ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งท่านได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ด้วยความเอาใจใส่ และความปรารถนาดีตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกชาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์
และ ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิไล แย้มงามเหลือ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มลิวัลย์ ลับไพรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ Prof. Robert J. Sternberg ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ แก่ผู้วิจัย ซึ่งนับเป็นการจุดประกายและสร้างแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา และพัฒนางานวิจัยนี้ขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วรสุดา บุญยไวโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัจฉรา กฤดากร ณ อยุธยา อาจารย์ อรชา พันธุบรรยงค์ อาจารย์ เอมอร บูซาบุพพาจารย์ ที่กรุณาตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างมากแก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณ อาจารย์ สถาพร เจริญผ่อง ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้ความช่วยเหลือ ในการดำเนินการวิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ทินกร บัวพูล อาจารย์ พรเทพ เลิศเทวศีริ และ อาจารย์ มงคล
บริรักษ์เลิศ ที่กรุณาช่วยเหลือในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินผลผลิตของการคิดแก้ปัญหา
อย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการประเมินผลงานของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปะ
และงานประดิษฐ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ เพ็ญพรรณ ยูวะเวส ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสามเสน ที่ได้ให้ ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ขอขอบคุณ คณาจารย์โรงเรียนอนุบาลสามเสนทุกท่าน ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ นักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสามเสน ปีการศึกษา 2543 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาของการทำวิจัย

ขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยบางส่วนสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้
ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ
และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ม.ร.ว. สุรธวัช ศรีธวัช อาจารย์ อุไร ศรีธวัช ณ อยุธยา อาจารย์ เรขา ทองสวัสดิ์ และ อาจารย์ ราศี ทองสวัสดิ์ ผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัย และให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ตลอดจนความปรารถนาดีต่อผู้วิจัยเสมอมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่งให้ชีวิต ความรัก ความห่วงใย และน้องชาย ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอระลึกถึงพระคุณของ ครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ال
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	٩
กิตติกรรมประกาศ	น
สารบัญ	1
สารบัญตาราง	ม
สารบัญแผนภาพ	
บทที่	
1 บทน้ำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาในการวิจัย	5
ตัวแปรในการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	5
สมมุติฐานในการวิจัย	6
คำจำกัดความในการวิจัย	7
ขอบเขตในการวิจัย	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.	9
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ตอนที่ 1 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสา	ามเกลียว
ของสเติร์นเบอร์ก	11
ตอนที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	41
ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	63
3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
กลุ่มตัวอย่าง	76
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	76
การออกแบบการวิจัย	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
วิธีดำเนินการ	วิจัย	91
การรวบรวมข้	อมูล	94
การวิเคราะห์ร่	ข้อมูล	94
4 ผลการวิเคราะห์	ข้อมูล	96
5 สรุปผลการวิจัย	อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	107
รายการอ้างอิง		126
ภาคผนวก		134
ภาคผนวก ก	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	135
ภาคผนวก ข	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	139
ภาคผนวก ค	ตัวอย่างแผนการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีส	ามเกลียว
ของสเติร์นเบ	อร์ก	161
ภาคผนวกง	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	244
ภาคผนวก จ	หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	246
ภาคผนวก ฉ	ตัวอย่างใบงาน และใบกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง	252
ประวัติผู้เขียนวิทย	านิพนธ์	260

สารบัญตาราง

ตา:	รางที่
1	การสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจำ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ และ
	การคิดเชิงประยุกต์
2	ตัวอย่างการนำรูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีสามเกลี่ยวของสเติร์นเบอร์กไปใช้ใน
	การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล33
3	การเปรียบเทียบกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของทอร์แรนซ์ วอลลาส
	ออสบอร์น แอนเดอร์สัน และจุงส์
4	เกณฑ์ในการประเมินความคิดสร้างสรรค์จากผลงานตามทฤษฎีของบีซีเมอร์ และ
	เทรฟฟินเจอร์52
5	เกณฑ์การให้คะแนนความคิดริเริ่มของกิจกรรมที่ 4
6	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบทดสอบ
	ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและ
	กลุ่มควบคุม97
7	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบทดสอบ
	ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและ
	กลุ่มควบคุม
8	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบทดสอบ
	ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
	การทดลอง
9	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบประเมิน
	ผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและ
	กลุ่มควาคม 100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาร	หน้า
10	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบประเมิน
	ผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและ
	กลุ่มควบคุม102
11	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
	อย่างสร้างสรรค์ในมิติของผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่ได้จากแบบประเมิน
	ผลผลิตของการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง104
12	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จาก
	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษา
	ปีที่ 5 เรื่อง จักรวาล และอวกาศ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 105
13	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จาก
	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษา
	ปีที่ 5 เรื่องจักรวาล และอวกาศ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 106
14	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จาก
	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษา
	ปีที่ 5 เรื่องจักรวาล และอวกาศ ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

สารบัญแผนภาพ

เเพ	นภาพที่	หน้า
1	ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ชนิดของทฤษฎีย่อยด้านองค์ประกอบ	
	ทางความสามารถ	22
2	ความสัมพันธ์ของการประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ และ	
	ความสามารถในการประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ	26
3	แบบจำลองโครงสร้างทางปัญญาของกิลฟอร์ด	45
LLR	นภูมิที่	
1	โครงสร้างทฤษฎีสามเกลียวแห่งเชาวน์ปัญญาของมนุษย์	17
2	โครงสร้างหลักสูตรวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	65
3	การออกแบบการวิจัยแบบ Pretest - Posttest Control Group Design	78